

BIJZONDERE WAARNEMINGEN EN VONDSTEN

De Gewone inkttruffel

Keizer, P.J., 2004. *Melanogaster ambiguus*. Coolia 47(1): 27.

Op 4 april en opnieuw op 24 september 2003 had ik het voorrecht eens mee te gaan met een vleermuizen-telexcursie in de bunkers die liggen in het duingebied 'Uilenbosch', direct ten zuidoosten van Scheveningen. Deze bunkers bestaan uit korte tot zeer lange gangenstelsels onder de grond, welke door vleermuizen worden benut als winterslaapplaats. In één van deze gangen wist onze leidsvrouw dat er al vanaf de herfst donkerbruine knolletjes aan de zijmuur hingen. Inderdaad, op die plek zaten er lange, bruine, straalvormig vertakte myceliumstrengen tegen de muur gegroeid, met daaraan zo'n 15 rondachtige vrijwel zwarte bolletjes van ongeveer 1 à 2,5 cm diameter. De consistentie van de oudere exemplaren was nogal droog-poederachtig, van de jonge exemplaren steviger en bedekt met donker-bruinrode vloeistofdruppels. Thuis maar eens even wat van de zwarte massa onder de microscoop gelegd en bekeken. Het beeld bestond alleen maar uit allemaal vrij grote, zwarte, citroenvormige sporen zoals we die kennen van sommige Vlekplaat-soorten. Wat verder doen? Eerst maar eens wat bladeren in de boeken, en jawel, de spore die afgebeeld wordt in figuur 94 van het Hypogeeënboekje van G. de Vries (1971) leek erg veel op de sporen van mijn vondst. Ook de overige informatie klopte goed. De knolletjes behoorden dus tot *Melanogaster ambiguus*, de Gewone inkttruffel. De standplaats was opmerkelijk, aan een ondergrondse baksteenmuur in de open lucht, luchtvochtigheid dicht bij 100% en in volledig donker. Het interessante is dat Gerard de Vries vertelde dat hij deze soort ook eens aan een ondergrondse muur had gevonden, in de put van een watermeter.

Literatuur

Vries, G.A. de. 1971. De fungi van Nederland III. Hypogaeae; truffels en schijntruffels. Wet. Meded. 88. KNNV, Hoogwoud.

Peter-Jan Keizer, Utrecht

Gele stekelzwam (*Hydnum repandum*) terug in de duinstreek

Buiten, N., 2004. *Hydnum repandum* back in the coastal dunes. Coolia 47(1): 27-28.

Voor duinkonijnen als schrijver dezes leek het alsof het herstel van de stekelzwammen in Nederland aan hen voorbij ging. Met uitzondering van vooral de Oorlepelzwam (*Auriscalpium vulgare*), die hier in de duinen bij Haarlem vrij algemeen voorkomt, moet je om stekelzwammen te zien de pleistocene zandgronden bezoeken.

Het was dan ook een geweldige ervaring om op 20 oktober 2003 tijdens een telling van paddestoelen in een proefvlak voor het Paddestoelenmeetnet in het Nationaal Park Zuid-Kennemerland (Kennemerduinen) plotsklaps zo'n jaloersmakende paddestoel in het oogveld te krijgen. In dit geval twee exemplaren van de Gele stekelzwam (*Hydnum repandum*). In een eikenbos stonden zij daar, vlakbij een groeiplaats van bijzonderheden